

Sygn. akt II Ca 632/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie	SSA w SO Stanisław Łęgosz SSR del. Anna Strzelczyk (spr.)
Protokolant	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa J. S. reprezentowanego przez Miejskiego Rzecznika Konsumentów z siedzibą w P. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 25 maja 2017 roku, sygn. akt I C 2131/16

oddala apelację.

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki

SSA w SO Stanisław Łęgosz SSR del. Anna Strzelczyk (spr.)

Sygn. akt II Ca 632/17

UZASADNIENIE

W dniu 21 września 2016 roku J. S. reprezentowany przez Miejskiego Rzecznika Konsumentów w P. złożył pozew przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego. Powód podniósł, że złożone pozwanej oświadczenie woli dotyczące zawarcia umowy z pozwaną zostało złożone pod wpływem błędu istotnego, dlatego też jego oświadczenie o uchylenie się od skutków prawnych złożonego oświadczenia o zawarciu umowy jest skuteczne.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 25 maja 2017 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim po rozpoznaniu sprawy ustalił, że umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...) zawarta w dniu 8 lutego 2016 roku pomiędzy powodem J. S. a pozwaną (...) S.A. z siedzibą w W. jest nieważna, a także nakazał pobrać od pozwanego (...), Spółki

Akcyjnej z (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. kwotę 68 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której strona powodowa była zwolniona.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

Konsument J. S. posiada zawartą z firmą (...) umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Umowę tą zawarł w 2011 lub 2012 roku. W związku z zawarciem umowy otrzymał numer telefonu – (...).

Przedmiotowa umowa z operatorem N. była zawierana na czas określony i była przez obie strony odnawiana w okresach co dwa lata. Dokumenty związane z odnowieniem umowy operator tj. firma (...) przysłała J. S. do domu celem podpisania. Ostatnie przedłużenie umowy miało miejsce w 2016 roku.

W lutym 2016 roku z konsumentem J. S. skontaktował się telefonicznie przedstawiciel pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., który podając się za przedstawiciela jego dotychczasowego operatora telekomunikacyjnego zaoferował zmianę warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

J. S. uznając, że dzwoni do niego dotychczasowy jego operator, proponując mu nowe, korzystniejsze warunki umowy wyraził zgodę na zaproponowanemu warunki i zwanie umowy.

W dniu 08 lutego 2016 r. do konsumenta przyjechał kurier przywożąc dokumenty związane z umową z firmą (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W., które J. S. podpisał.

Po upływie około 2 – 3 tygodni od podpisania umowy z J. S. skontaktował się przedstawiciel jego dotychczasowego operatora – firmy (...) z pytaniem czy rzeczywiście wypowiada zawartą z firmą (...) umowę. Dopiero wówczas J. S. zorientował się, że został wprowadzony w błąd i podpisał umowę z nowym operatorem.

Z uwagi na jakość świadczonych przez dotychczasowego operatora usług (...) zaprzeczył, aby zmierzał rozwiązać dotychczasową umowę.

W dniu 23 marca 2016 roku J. S. przesłał do pozwanego oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu.

Do rozpoczęcia świadczenia usług przez pozwanego (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. na rzecz J. S. nie doszło.

Strona pozwana, po otrzymaniu oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu, zakwestionowała zarzuty kierowane pod jej adresem ze strony J. S., uznała że nie doszło do sytuacji pozwalającej na przyjęcie, że przy zawieraniu umowy konsument został wprowadzony w błąd. Stanowisko to strona pozwana podtrzymała w korespondencji prowadzonej w imieniu konsumenta przez Miejskiego Rzecznika Konsumentów w P.. Następnie pozwana przysłała konsumentowi faktury za usługi których nie świadczyła. Faktury te J. S. pozwanej odsyłał. Przedmiotowe faktury dotyczyły numeru (...) z którego konsument nigdy nie korzystał.

W dniu 27 lipca 2016 roku strona pozwana wypowiedziała przedmiotową umowę naliczając równocześnie J. S. opłatę wyrównawczą w kwocie 1 002,64 złote i obciążała nią konsumenta.

W Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim toczyło się postępowanie prowadzone przeciwko J. S. z powództwa firmy (...), Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (sprawa sygn. akt I. C. 586 / 17 upr.) dotyczące zapłaty przez J. S. należności wynikających z umowy zawartej z pozwanym (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W.. Żądanie tego pozwu dotyczyło zapłaty należności za świadczenie usług telekomunikacyjnych za okres marzec – kwiecień 2016 roku. Postępowanie zakończyło się wydaniem na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 kwietnia 2017 r. postanowienia o umorzeniu postępowania z uwagi na nie uzupełnienie w zakreślonym terminie przez powoda braków formalnych pozwu. Wydane orzeczenie jest prawomocne.

W dniu 07 marca 2016 roku Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał ostrzeżenie z którego wynikało, iż firma (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. może stosować praktyki naruszające zbiorowe interesy

konsumentów. Z treści ostrzeżenia wydanego w związku z licznymi skargami konsumentów wynikało, że pozwana twierdzi przy zawieraniu umowy, że reprezentuje firmę, która dotychczas zapewniała konsumentom usługi telekomunikacyjne, a przedstawiana propozycja dotyczyła rzekomego przedłużenia umowy lub zmiany jej warunków. Decyzją Prezesa Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydaną w dniu 20 grudnia 2016 roku, w sprawie RPZ/10/2016 uznano za naruszające interesy konsumentów praktyki stosowne przez pozwanego w podobnej sytuacji jak w przypadku powoda J. S..

Sąd Rejonowy podzielił argumenty przedstawione we wniesionym na rzecz konsumenta J. S. pozwie przez Miejskiego Rzecznika Konsumentów w P. uznając, że okoliczności zawarcia umowy z powodem są bezsporne. Sądu uznał że konsument J. S. wprowadzony został w błąd przy zawieraniu umowy z pozwaną. Był on przekonany, iż dokonuje kolejnego przedłużenia umowy na korzystniejszych dla niego warunkach z dotychczasowym operatorem świadczącym usługi telekomunikacyjne na jego rzecz. Dopiero po rozmowie z konsultantem firmy (...) J. S. zorientował się, że został wprowadzony w błąd i podpisał umowę z nowym operatorem, czego w ogóle nie zamierzał zrobić. Sąd wskazał także, że pozwana nie przedstawiła nagrania rozmowy z powodem, choć twierdziła, że takie nagranie istnieje. Nie potrafiła również wyjaśnić dlaczego faktury wystawiane konsumentowi, dotyczą zupełnie innego numeru telefonu niż on posiadał i z którego korzystał.

Ponadto forma przedstawionej konsumentowi umowy mogła wprowadzać w błąd, tym bardziej jeśli zauważy się że J. S. jest emerytem, osobą starszą. Dużą, widoczną i łatwą do wychwycenia dużą czcionką zapisane zostały bowiem dane konsumenta a także dane poprzedniego operatora świadczącego na rzecz konsumenta usługi. Natomiast dane nowego operatora były w umowie mało czytelne oraz zapisane małą czcionką.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od wyroku złożyła strona pozwana zarzucając orzeczeniu naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 84 § 1 k.c. poprzez jego zastosowanie w przedmiotowej sprawie skutkiem uznania, iż mylne wyobrażenie o tożsamości podmiotu, z którym Powód zawarł umowę zostało wywołane przez konsultanta telefonicznego przeprowadzającego rozmowę sprzedażową z powodem, naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 84 § 1 k.c., poprzez jego błędną wykładnię skutkująca przyjęciem, iż niedochowanie należytej staranności po stronie powoda w zapoznaniu się z dokumentami umownymi, które powód otrzymał do podpisania, usprawiedliwia uznanie, iż powód działała pod wpływem błędu co do tożsamości podmiotu z którym zawiera umowę, podczas gdy pobieżna analiza wyłącznie pierwszej strony umowy nie daje cienia wątpliwości w zakresie podmiotu, który jest stroną spornego stosunku prawnego.

Mając powyższe na uwadze strona pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości na podstawie art. 386 § 1 k.p.c, oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację strona powodowa wniosła o oddalenie apelacji w całości. Miejski Rzecznik Konsumentów wskazał przy przebieg rozmowy przeprowadzanej przez pozwaną z konsumentem wskazując sposoby wprowadzania konsumentów w błąd co do operatora i warunków oferty. Na dowód takich praktyk przedstawił stenogram jednej z rozmów telefonicznych pracownika pozwanej z konsumentem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja wniesiona przez pozwaną nie jest uzasadniona i skutkuje jej oddaleniem.

Według Sądu Okręgowego ustalenia faktyczne przytoczone w uzasadnieniu przez Sąd Rejonowy są prawidłowe i znajdują potwierdzenie w przeprowadzonych w sprawie dowodach.

Z prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że powód jest osobą starszą i został wprowadzony przez konsultanta pozwanej w błąd. Co istotne słusznie Sąd Rejonowy wskazał, że pozwana mimo ciężącego na niej

obowiązku z art. 6 kc reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, powołując się na nagranie rozmowy powoda z konsultantem, zapisu takiej rozmowy celem udowodnienia swoich racji nie złożyła. Tym samym nie udowodniła, że J. S. nie został wprowadzony w błąd. Również analiza umowy doręczonej powodowi, wskazuje na słuszność jego zarzutów. Rzeczywiście jak wynika z jej tekstu uwidocznione w sposób bardzo wyraźny są dane konsumenta i byłego operatora, natomiast nazwa nowego operatora jest zapisana mniejszą czcionką i nie jest wytłuszczona. Przy czym, jak należy podkreślić, to nie zaznajomienie się dokładne z treścią umowy, a rozmowa z konsultantem pozwanej wprowadziła powoda błąd co do podmiotu z którym zawiera, a raczej według powoda przedłużyła zawartą wcześniej umowę. O sposobie przeprowadzania takiej rozmowy świadczy wprost stenogram złożony przez Miejskiego Rzecznika Praw Konsumenta w odpowiedzi na apelację.

Nie bez znaczenia są również wskazane przez Sąd Rejonowy akty w postaci ostrzeżenia Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumenta z dnia 7 marca 2016 roku wskazujące na stosowanie przez pozwaną praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, oraz decyzji z dnia 20 grudnia 2016 roku o uznaniu tychże praktyk za naruszające interesy konsumentów.

Dlatego też nie można uznać, wbrew zarzutom pozwanej, by powód będąc starszym człowiekiem nie dochował staranności, a jego zachowanie nie można było uznać za działania pod wpływem błędu. Ponadto nie można zarzucić powodowi braku staranności, skoro niezwłocznie po zorientowaniu się, że został wprowadzony w błąd dochował staranności celem odstąpienia od umowy, w tym celu udał się nawet po poradę do Miejskiego Rzecznika Praw Konsumentów.

Mając powyższe na uwadze, należało uznać, że zaskarżony wyrok nie narusza przepisów prawa wskazanych w zarzutach apelacji, dlatego apelacja jako nie uzasadniona podlega na podstawie art. 385 k.p.c. oddaleniu.